

Не само при тракийските калайджии, а и в други групи младото поколение все по-често дава и демонстрира доказателства за предва- рително съществуващи любовни чувства. И възрастните все повече се съобразяват с тях. „Младите правят сега любов – една година ходи, преценява го какъв е, що е и тогаз... (ж., 81 г., лингурари, Варненско). „Сега няма така – да кажеш „тая ще я вземеш“ или „аз я харесах“, сега децата каквото си искат“ (ж., 47 г., София).

Нерядко любовта между младите побеждава. Дори и при несъгласие на родителите или след кражба на момичето от друг, влюбените на- мират начин да се съберат. За да бъдат и двамата с еднакъв социален статус – разведени, момчето също прави сватба. „М. я откраднаха на 12 г. При нас беше. Лятно време, седим отвънка, уж я извикаха да при- казват и край, откраднаха я. Тя си имаше любовта с П. Ний си я взехме с полиция. Втори път пак я откраднаха – пак същите. Неудобно стана пред хората, в квартала. И ги оженихме. Направихме сватба.

- Защо П. и той трябваше да вземе булка, за да се съберат с М.?

- Не става. Ще го подиграват хората – той ерген, тя парясница. То крайно време е да не е така, но все още се спазва традицията. Трябва да вземе мома и да я остави, да вземе М. И така направи.

- П. дето взе момичето какво стана с него? – И тя се ожени, втори път, всичко е наред.

- А М., бебето защо трябваше да го махне? – Не може, трябва да се махне. Няма да го приеме, не е на П. Вместо да го дадем в Дом за сираци, по добре да пометне. Направи спонтанен аборт. Ние го иска- хме това да стане. Да няма пречка. Те са млади. Пак ще имат бебе“ (ж., 50 г., фичери, Стара Загора).

„Преди родителите ни – на мен и на мъжа ми, ни гонеха от къщи. Не ни харесваха. Бракът ни си беше любовна връзка. Ние със свекъра ми не можахме да се разберем... И моите родители не харесваха мъжа ми... То си беше любовна връзка при нас и се оженихме“ (ж., 33 г., Кюс- тендил) (цит. по Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 166).

Ранното полово съзряване, стремежът към активен полов живот и наложените ограничения карат някои от момичетата да се разбунтуват срещу традицията и подтикнати от своите желания да избягат от къщи. Девойките могат да пристанат на избраника си или симулативно да бъ- дат откраднати и ако бащата и майката не са съгласни с техния избор. Развиват се друг тип семейни отношения – не се търси съгласието на родителите, а момичето само решава при кое момче да отиде. Това не са нови явления в циганската традиция (Марушиакова 1992-в: 93-94; Марушиакова, Попов 1993: 182-183; Томова 1995: 38; Пампоров 2006: 149, 152-155, 229).

Кражбите на момичетата стават, когато в семейството на момчето